

PÄÄN TIETOA JA SIELUN RAVINTOA

STI:n jäsenjärjestöjen johtajat kirjoittavat vuorollaan tälle palstalle.

Eeva, tule kotiin!

Eeva, kom hem!

Tämä sana on varma ja vastaanottamisen arvoinen: Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen suurin. (1. Tim. 1:15)

Joitakin vuosia sitten laskeuduin Arlandan lentokentälle Tukholmassa, nousin lentokoneesta, menin terminaalirakennukseen ja näin siellä suuren kyltin, johon oli kirjoitettu punaisella tussilla seitsemän sanaa: Eeva, tule kotiin! Kaikki on annettu anteeksi.

Ajatukset risteilivät päässäni. Kuka oli pystyttänyt kyltin? Kuka oli Eeva? Minkälainen perhetragedia mahtoi olla kyltin taustalla? Oliko Eeva ehkä teini-ikäinen tyttö, joka oli sotkenut elämänsä, joutunut vanhempiensa haukkumaksi, rynnännyt ulos ja paiskannut oven kiinni takanaan päättäen lujasti, ettei enää ikinä tulisi takaisin kotiin. Oliko vanhempien huolestuneisuus kasvanut kasvamisestaan, ja olivatko he seuraavana päivänä soitelleet Eevan ystäville, ja sitten etsineet häntä viikon ajan joka puolelta kaupungista, ja lopulta epätoivossaan kirjoittaneet kylttejä ja asettaneet niitä satamaan ja lentokentälle.

En tiedä, tuliko Eeva koskaan kotiin. Ajatukseni ovat joka tapauksessa palanneet usein kylttiin Arlandalla. Olen myös ajatellut sitä Eevaa, josta Raamattu puhuu. Kun hän ja Aadam olivat syöneet kiellettyä hedelmää ja siten kääntäneet Jumalalle selkänsä, he pakenivat. Kuinka monet ihmiset ovatkaan sen jälkeen eläneet koko elämänsä paeten Jumalaa. Ja eikö meidän jokaisen pitäisi kysyä itseltämme: Yritänpö minäkin paeta Jumalan kutsuvaa ääntä? Olisiko ehkä juuri se elämäni suurin ongelma?

- Eeva, tule kotiin! Kaikki on annettu anteeksi. Eikö juuri näihin sanoihin kiteydy kristillinen evankeliumi? Emmekö kuule näissä sanoissa Jumalan oman, kutsuvan äänen? – Tervetuloa kotiin, rakas poikani, sanoo taivaallinen Isä, – Tervetuloa kotiin, rakas tyttärenti!

Göran Stenlund
toiminnanjohtaja, SLEF